॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

प्रजवं वा एतेनं यन्ति यद्दंशममहंः पापावहीयं वा एतेनं भवन्ति यद्दंशममह्यों वै प्रजवं यतामपंथेन प्रतिपद्यंते यः स्थाणु हिन्त् यो भ्रेषं न्येति स हीयते स यो वै दंशमेऽहंन्नविवाक्य उपहृन्यते स हीयते तस्मै य उपहताय व्याह् तमेवान्वारभ्य समंश्जुतेऽथ्यो व्याह सः (१)

हीयते तस्मौद्दशमेऽहंन्नविवाक्य उपहताय न व्युच्यमथो खल्वांहुर्यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुंवर्गं लोकमांयन् यज्ञस्य व्यृद्धेनासुरान्पराभावयन्निति यत्खलु वै यज्ञस्य समृद्धं तद्यज्ञमानस्य यद्यद्धं तद्भातृंव्यस्य स यो वै दंशमेऽहंन्नविवाक्य उपहुन्यते स पुवाति रेचयति ते ये बाह्यां दशीकवंः (२)

स्युस्ते वि ब्रूंयुर्यदि तत्र न विन्देयुंरन्तःसद्साद्ध्यच्यं यदि तत्र न विन्देयुंर्गृहपंतिना व्युच्यन्तद्ध्यच्यंमेवाथ वा एतथ्संपर्गिज्ञयां ऋग्भिः स्तुंवन्तीयं वै सर्पतो राज्ञी यद्वा अस्यां किं चार्चन्ति यदानुचुस्तेनेय स्पर्गज्ञी ते यदेव किं च वाचानृचुर्यद्तो-ऽध्यंचितारंः (३)

तदुभयंमास्वाव्रुध्योत्तिष्ठामेति ताभिर्मनंसा स्तुवते न वा इमामंश्वरुथो नाश्वंतरीरुथः सद्यः पर्यांष्तुमर्हति मनो वा इमार स्द्यः पर्याप्तमर्हित् मनः परिभवितुमथ् ब्रह्मं वदन्ति परिमिता वा ऋचः परिमितानि सामानि परिमितानि यजूर्ष्यथैतस्यैवान्तो

नास्ति यद्गह्म तत्प्रंतिगृणत आ चंक्षीत् स प्रंतिग्रः॥ (४)
व्याह स इंशीकवाँऽर्वितारः स एकंश्रा४॥———[१]

ब्रह्मवादिनों वदन्ति किं द्वांदशाहस्यं प्रथमेनाहृर्त्विजां यजंमानो वृङ्क इति तेजं इन्द्रियमिति किं द्वितीयेनेति प्राणानृत्राद्यमिति किं तृतीयेनेति त्रीनिमाल्लोणकानिति किं चंतुर्थेनेति चतुंष्यदः पृश्चिति किं पंश्चमेनेति पश्चांक्षरां पृङ्किमिति किर षृष्ठेनेति षडुतूनिति किर संप्तमेनेति स्प्तपंदार्

किर्मष्टमेनेत्यष्टाक्षेरां गायत्रीमिति किं नंबमेनेतिं त्रिवृत्र् स्तोम्मिति किं देशमेनेति दशाक्षरां विराज्मिति किर्मेकाद्शेनेत्येकांदशाक्षरां त्रिष्टुभूमिति किं द्वांद्शेनेति द्वादंशाक्षरां जगंतीमित्येतावृद्वा अस्ति यावदेतद्यावंदेवास्ति तदेषां वृद्धे॥ (६)

शक्नरीमितिं (५)

शर्कगुमित्येकंचत्वारिश्शवाहा ——[२] एष वा आप्तो द्वांदशाहो यत् त्रंयोदशरात्रः संमानङ्

रुप वा जाता द्वादशाहा यत् त्रयादशरात्रः समानङ् ह्यंतदह्यंत्प्रांयणीयंश्चोदयनीयंश्च त्र्यंतिरात्रो भवति त्रयं इमे लोका एषां लोकानामास्यैं प्राणो वै प्रंथमोऽतिरात्रो व्यानो द्वितीयोऽपानस्तृतीयंः प्राणापानोदानेष्वेवान्नाद्ये प्रति तिष्ठन्ति सर्वमार्युर्यन्ति य एवं विद्वार्भसम्भयोदशरात्रमासंते तदांहुर्वाग्वा एषा वितंता (७)

यद्बांदशाहस्तां विच्छिंन्सुर्यन्मध्येंऽतिरात्रं कुर्युरुंपदासुंका

गृहपंतेर्वाख्स्यादुपरिष्टाच्छन्दोमानां महाव्रतं कुर्वन्ति सन्तंतामेव वाचमवं रुन्धतेऽनुंपदासुका गृहपंतेर्वाग्भवति पुशवो वै छंन्दोमा अन्नं महाव्रतं यदुपरिष्टाच्छन्दोमानां महाव्रतं कुर्वन्तिं पशुषुं चैवान्नाद्यं च प्रतिं तिष्ठन्ति॥ (८)

आदित्या अंकामयन्तोभयौर्लोकयोर्ऋध्नयामेति एतं चंतुर्दशरात्रमंपश्यन्तमाहरन्तेनांयजन्त ततो वै उभयौर्लोकयोरार्ध्रवन्नस्मि इश्चामुष्मि ईश्च य एवं विद्वा ९ संश्चतुर्दशरात्रम उभयोरेव लोकयोर्ं भ्रवन्त्यस्मिङ्श्चामुष्मिङ्श्च चतुर्दशरात्रो भंवति सप्त ग्राम्या ओषंधयः सप्तारण्या उभयींषामवंरुद्धौ यत्पंराचीनांनि

वितंता त्रिचंत्वारिश्शच॥८

पृष्ठानि (९)

भवंन्त्यमुमेव तैर्लोकमभि जंयन्ति यत्प्रंतीचीनांनि पृष्ठानि भवंन्तीममेव तैर्लोकमभि जंयन्ति त्रयस्त्रि शौ मंध्यतः स्तोमौ भवतः साम्रांज्यमेव गंच्छन्त्यधिराजौ भंवतोऽधिराजा

संमानानां भवन्त्यतिरात्रावभितों भवतः परिंगृहीत्यै॥ (१०)

पृष्ठानि चतुंस्त्रि॰शच॥१०। **-**[8] प्रजापंतिः सुवर्गं लोकमैत्तं देवा अन्वायन्तानांदित्याश्चं प्रशवश्चान्वायन्ते देवा अंब्रुवन् यान्पशूनुपाजीविष्म् त इमें-ऽन्वाग्मन्निति तेभ्यं एतं चंतुर्दशरात्रं प्रत्यौहन्त आंदित्याः पृष्ठैः स्वर्गं लोकमारोहन्त्र्यहाभ्यांमस्मिंश्लोके पृशून्प्रत्यौहन्पृष्ठैरांदित्या अमुष्मिंश्लोक आर्ध्रुवन्त्र्यहाभ्यांमस्मिन् (११)

लोके प्रावो य एवं विद्वार्संश्चतुर्दशरात्रमासंत उभयोरेव लोकयोर्ऋप्रुवन्त्यस्मिर्श्चामुष्मिर्श्च पृष्ठेरेवामुष्मिं ह्लोक ऋंध्रुवन्तिं त्र्यहाभ्यामस्मिं ह्लोके ज्योतिर्गौरायुरितिं त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिर्न्तरिक्षं गौर्सावायुंरिमानेव लोकान्भ्यारोहन्ति यद्न्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानिं भवन्ति सविवध्त्वायं (१२)

ओजो वै वीर्यं पृष्ठान्योजं एव वीर्यं मध्यतो देधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तरम्सौ बृहद्राभ्यामेव यन्त्यथों अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यां असायंनी स्नृती ताभ्यांमेव स्वृंगं लोकं यंन्ति परांश्चो वा एते स्वृंगं लोकम्भ्यारोहन्ति ये पंराचीनांनि पृष्ठान्युंप्यन्ति प्रत्यश्च्रहो भवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयों र्लोकयोरं ऋद्धोत्तिष्ठन्ति चतुंदंशैतास्तासां या दश् दशांक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धते याश्चतंस्रश्चतंस्रो दिश्वेव प्रति तिष्ठन्त्यतिरान्नाव्यितो भवतः

परिंगृहीत्यै॥ (१३)

आर्धुं वच्यहाभ्यांमुस्मिन्थ्संविवधृत्वायः प्रतिष्ठित्याः एकंत्रि शच॥१३॥———[५]

इन्द्रो वै स्टङ्क्वर्ताभिरासीथ्स न व्यावृतंमगच्छ्थ्स प्रजा-पंतिमुपांधावत्तस्मां एतं पंश्वदशरात्रं प्रायंच्छ्तमाहंर्त् तेनांयजत् ततो वै सौंऽन्याभिर्देवतांभिर्व्यावृतंमगच्छ्द्य एवं विद्वा॰संः पश्चदशरात्रमासंते व्यावृतंमेव पाप्मना भ्रातृंव्येण गच्छन्ति ज्योतिगौरायुरितिं त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिंर्न्तरिक्षम् (१४)

गौर्सावायुंरेष्वंव लोकेषु प्रतिं तिष्ठन्त्यसंत्रं वा पृतद्यदंछन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन स्त्रं देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते पृश्रूञ्छन्दोमरोजो वा वीर्यं पृष्ठानिं पृश्चवंश्छन्दोमा ओर्जस्येव वीर्यं पृश्चषु प्रतिं तिष्ठन्ति पश्चदशरात्रो भवति पश्चद्रशो वज्रो वर्ज्रमेव भ्रातृंव्येभ्यः प्र हंरन्त्यतिरात्राव्यभितों भवत इन्द्रियस्य परिगृहीत्यै॥ (१५)

अ्न्तरिक्षमिन्द्रियस्यैकंञ्च॥१५॥_____[६]

इन्द्रो वै शिथिल इवाप्रतिष्ठित आसीथ्सोऽसुरेभ्यो-ऽबिभेथ्स प्रजापंतिमुपांधावत्तस्मां एतं पंश्वदशरात्रं वज्रं प्रायंच्छत् तेनासुरान्पराभाव्यं विजित्य श्रियंमगच्छदग्निष्टुतां पाप्मानं निरंदहत पश्चदशरात्रेणौजो बलंमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नंधत्त य एवं विद्वा १ संः पश्चदशरात्रमासंते भ्रातृंव्यानेव पंराभाव्यं विजित्य श्रियं गच्छन्त्यग्रिष्टुतां पाप्मानं निः (१६)

दह्न्ते पृश्चदृश्रग्त्रेणौजो बर्लमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्दंधत एता एव पंश्व्याः पश्चदश् वा अर्धमासस्य रात्रंयोऽर्धमास्यः संवथ्सर आप्यते संवथ्सरं पृशवोऽनु प्र जायन्ते तस्मात्पश्व्यां एता एव स्वृग्याः पश्चदश् वा अर्धमासस्य रात्रंयोऽर्धमास्यः संवथ्सर आप्यते संवथ्सरः स्वृग्यो लोकस्तस्माथ्सवृग्यां ज्योतिर्गौरायुरितिं त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षम् (१७)

गौर्सावायुंरिमानेव लोकान्भ्यारोहिन्त् यद्न्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधृत्वायौजो वै वीर्यं पृष्ठान्योजं एव वीर्यं मध्यतो देधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरम्सौ बृहद्गभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यां असार्यनी स्रुती ताभ्यामेव स्तुव्गं लोकम् (१८)

युन्ति पराँश्चो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति ये पराचीनांनि पृष्ठान्युंप्यन्ति प्रत्यङ्ग्रहो भवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति पश्चंदशैतास्तासां या दश् दशाँक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धते याः पश्च पश्च दिशों दिक्ष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यतिरान्नाव्मितों भवत इन्द्रियस्यं वीर्यस्य प्रजायै पशूनां परिगृहीत्यै॥ (१९)

प्रजापंतिरकामयतान्नादः स्यामिति स एत र संप्तदशरात्रमंपश्यत्त ततो वै सौंऽन्नादोंऽभवद्य एवं विद्वारसे सप्तदशरात्रमासंतेऽन्नादा एव भवन्ति पश्चाहो भवति पश्च वा ऋतवः संवथ्सर ऋतुष्वेव

गुच्छुन्त्युग्रिष्टुर्ता पाप्मानुन्निरुन्तरिक्षं लोकं प्रजायै हे चं॥१९॥————[७]

संवथ्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पश्चाक्षरा पुङ्किः पाङ्को युज्ञो युज्ञमेवाव रुन्धतेऽसंत्रं वा एतत् (२०) यदंछन्दोमं यच्छनदोमा भवन्ति तेन सुत्रं देवता एव पृष्ठेरवं

वीर्ये पुशुषु प्रति तिष्ठन्ति सप्तदशरात्रो भविति सप्तदशः प्रजापितः प्रजापंतेरास्यां अतिरात्रावभितों भवतोऽन्नाद्यंस्य परिंगृहीत्यै॥ (२१)

रुन्धते पुशूञ्छंन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पुशवंश्छन्दोमा ओर्जस्येव

सा विराड्विक्रम्यांतिष्टद्वह्मंणा देवेष्वन्नेनासुरेषु ते देवा अंकामयन्तोभय् सं वृंश्जीमहि ब्रह्म चात्रुं चेति त एता विर्श्युतिर रात्रीरपश्युन्ततो वै त उभयुर् समृवृञ्जत ब्रह्म चान्ने च ब्रह्मवर्चिसिनौंऽन्नादा अंभवन् य एवं विद्वारसं एता आसंत उभयमेव सं वृञ्जते ब्रह्म चान्नं च (२२)

ब्रह्मवर्चिसनौंऽन्नादा भंवन्ति द्वे वा एते विराजौ तयोरेव नाना प्रति तिष्ठन्ति विर्शो वै पुरुषो दश हस्त्यां अङ्गलयो दश पद्या यावांनेव पुरुषस्तमास्वोत्तिष्ठन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भवन्तीयं परिंगृहीत्यै॥ (२४)

वृञ्जते ब्रह्म चान्नंश्च सुवर्गमेते सुवर्गत्रयोवि श्वातिश्च॥२४॥🕳 असार्वादित्यों ऽस्मिँ होक आंसीत्तं देवाः पृष्ठैः पंरिगृह्यं सुवर्गं लोकमंगमयन्परैरवस्तात्पर्यगृह्णन्दिवाकीर्त्येन सुवर्गे लोके प्रत्यंस्थापयुन्परैंः पुरस्तात्पर्यगृह्णन्पृष्ठैरुपावारोहन्थ्स वा असावांदित्यों ऽमुष्मिँ ह्योके परैरुभ्यतः परिगृहीतो यत्पृष्ठानि भवंन्ति सुवर्गमेव तैर्लोकं यर्जमाना यन्ति परैरवस्तात्परि गृह्णन्ति दिवाकीर्त्येन (२५)

सुवुर्गे लोके प्रति तिष्ठन्ति परैं: पुरस्तात्परिं गृह्णन्ति

यदवस्तान्न स्युः प्रजा निर्दहेयुरभितों दिवाकीर्त्यं परं:सामानो भवन्ति सुवर्ग एवैनां लोक उंभयतः परिं गृह्णन्ति यजंमाना

वै दिवाकीर्त्यर्र संवथ्सरः पर्रःसामानोऽभितों दिवाकीर्त्यं पर्रः

दिवाकीर्त्यं परंःसामानो भवन्ति तस्मादिभितः पृष्ठं पार्श्वे भूयिष्ठा ग्रहां गृह्यन्ते भूयिष्ठ शस्यते यज्ञस्यैव तन्मध्यतो ग्रन्थं

प्रतिं तिष्ठन्ति पृष्ठं वै दिंवाकीर्त्यं पार्श्वे परं:सामानोऽभितों

सामानो भवन्ति संवथ्सर एवोभयर्तः (२६)

ऽप्रंतिष्ठिताः (२८)

प्रत्यवरोहेयुरुद्वा माद्येयुर्यजमानाः प्र वां मीयेर्न् यत्प्रंतीचीनांनि पृष्ठानि भवंन्तीममेव तैर्लोकं प्रत्यवंरोहन्त्यथों

ग्रंथन्त्यविस्र साय सप्त गृंह्यन्ते सप्त वै शीर्षणयाः प्राणाः प्राणानेव यर्जमानेषु दधित यत्पंराचीनांनि पृष्ठानि भवंन्त्यमुमेव तैर्लोकमभ्यारोहन्ति यदिमं लोकं न (२७) अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठन्त्यनुन्मादायेन्द्रो वा अप्रीतिष्ठित आसीथ्स प्रजापंतिमुपांधावत्तस्मां एतमेंकवि श्रातिरात्रं प्रायंच्छत्तमाहंरत्तेनांयजत् ततो वै स प्रत्यंतिष्ठद्ये बंहुयाजिनो-

स्युस्त एंकवि शतिरात्रमांसीर्न्द्वादंश मासाः पश्चर्तवस्त्रयं इमे लोका असावादित्य एकवि एस एतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यंथापूर्वं प्रतिं तिष्ठन्त्यसावांदित्यो न व्यंरोचत् स प्रजा-पंतिमुपांधावृत्तस्मां पृतमेकविश्शतिरात्रं प्रायंच्छ्त्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै सोंऽरोचत् य एवं विद्वार्श्स एकविश्शतिरात्रमासंते रोचन्त पृवैकंविश्शतिरात्रो भवति रुग्वा एंकविश्शो रुचंमेव गंच्छुन्त्यथौं प्रतिष्ठामेव प्रंतिष्ठा ह्यंकविश्शों-ऽतिरात्राविभतों भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिंगृहीत्यै॥ (२९)

गृह्णत् दिवाकीत्येनेवोभ्यते नाप्रतिष्ठिता आसंत एकविश्यतिश्वारशा——[१०] अर्वाङ्यज्ञः सं क्रांमत्वमुष्मादिष् माम्भि। ऋषीणां यः पुरोहितः। निर्देवं निर्वीरं कृत्वा विष्कंन्धं तस्मिन् हीयतां यौं-

पुराहितः। निदेव निवीर कृत्वा विष्कन्ध् तस्मिन् हीयता यो-ऽस्मान्द्वेष्टिं। शरीरं यज्ञशम्लं कुसीदं तस्मिन्थ्सीदत् योऽस्मान्द्वेष्टिं। यज्ञं यज्ञस्य यत्तेज्ञस्तेन सं क्रांम माम्भि। ब्राह्मणानृत्विजों देवान् यज्ञस्य तपसा ते सवाहमा हुवे। इष्टेनं पक्कमुपं (३०)

ते हुवे स्वाहम्। सन्ते वृञ्जे सुकृतः सं प्रजां पृशून्।
प्रैषान्थ्सांमिधेनीरांघारावाज्यंभागावाश्रुंतं प्रत्याश्रुंतमा शृंणामि ते।
प्रयाजान्याजान्थ्स्वेष्टकृत्मिडांमाशिष् आ वृञ्जे सुवंः। अग्निनेन्द्रेण्
सोमेन सरंस्वत्या विष्णुंना देवतांभिः। याज्यानुवाक्यांभ्यामुपं
ते हुवे स्वाहं यज्ञमा दंदे ते वर्षद्वृतम्। स्तुतः शुस्रं प्रंतिग्रं
ग्रह्मिडांमाशिषंः (३१)

आ वृंञ्जे सुर्वः। पुर्लीसंयाजानुपं ते हुवे सवाहर संमिष्टयजुरा

तृतीयः प्रश्नः (काण्डम् ७)
दंदे तर्व। पुशून्थ्सुतं पुरोडाशान्थ्सवनान्योत युज्ञम्। देवान्थ्सेन्द्रानुपं
ते हुवे सवाहमृग्निम्'खान्थ्सोमंवतो ये च विश्वें॥ (३२)
उपु प्रहुमिडोमाशिषो द्वात्रिरंशच॥३२॥——[११]
भूतं भव्यंम्भविष्यद्वष्ट्थ्स्वाहा नम् ऋख्साम् यजुर्वष्ट्थ्स्वाहा
नमों गायत्री त्रिष्टुज्जगंती वष्ट्थ्स्वाह्य नमेः पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्वषद्ध्-
स्वाह्य नमोऽग्निर्वायुः सूर्यो वष्ट्थस्वाह्य नर्मः प्राणो व्यानोऽपानो
वषुद्थ्स्वाह्य नमोऽत्रं कृषिर्वृष्टि्वषुद्थ्स्वाह्य नर्मः पिता पुत्रः पौत्रो
वषुदथ्स्वाह्य नमो भूर्भुवःसुवृर्वषुदथ्स्वाह्य नर्मः॥ (३३)
भुवंश्चत्वारिं च॥३३॥———[१२]
आ में गृहा भंवैं त्वा प्रजा मु आ मां युज्ञो विंशतु वीर्यावान्।
आपों देवीर्य्जिया मा विंशन्तु सहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ
मे ग्रहों भवत्वा पुंरोकरूस्तुंतशुस्रे मा विंशता समीचीं। आदित्या
रुद्रा वसंवो मे सद्स्याः सुहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ
माँग्निष्टोमो विंशतूक्थ्यंश्चातिरात्रो मा विंशत्वापिशर्वरः। तिरोअंह्रिया
मा सुहुंता आ विंशन्तु सहस्रंस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्॥ (३४)
अुग्निष्टोमो विंशत्वृष्टादंश च॥३४॥[१३]

अग्निना तपोऽन्वंभवद्वाचा ब्रह्मं मृणिनां रूपाणीन्द्रेण देवान् वातेन प्राणान्थ्सूर्येण द्याश्चन्द्रमंसा नक्षंत्राणि यमेनं पितॄत्राज्ञां मनुष्यान्फलेनं नादेयानंजगुरेणं सूर्पान्थाघ्रेणांरण्यान्पुशूञ्छ्येनेनं पत्तिरणो वृष्णाश्वांनृष्भेण गा बस्तेनाजा वृष्णिनावींर्व्वीहिणान्नांनि यवेनौषंधीर्न्युग्रोधेन वनस्पतींनुदुम्बरेणोर्जं गायित्रया छन्दा रेसि त्रिवृता स्तोमांन्ब्राह्मणेन वाचम्॥ (३५)

। त्रवृता स्तामान्त्राह्मणन् वाचम्॥ (३५)

स्वाह्मिधमाधीताय स्वाह्म स्वाहाधीतं मनंसे स्वाह्म स्वाह्म मनंः प्रजापंतये स्वाह्म काय स्वाह्म कस्मै स्वाहां कत्मस्मै स्वाहादित्ये स्वाहादित्ये मह्यै स्वाहादित्ये सुमृडीकाये स्वाह्म सरंस्वत्ये स्वाह्म सरंस्वत्ये वृह्त्यै स्वाह्म सरंस्वत्ये पावकाये स्वाह्म पूष्णे स्वाह्म पूष्णे प्रपृथ्यांय स्वाह्म पूष्णे न्रस्थिषाय स्वाह्म त्वष्टे स्वाह्म त्वष्टे तुरीपाय स्वाह्म त्वष्टे पुरुरूपाय स्वाह्म विष्णंवे निभूयपाय स्वाह्म सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (३६)

पुरुष्णिय स्वाह्य वर्ण वाश्वा—[१५]
दुद्धः स्वाह्य हर्नूभ्या्ड् स्वाह्यष्ठांभ्या्ड् स्वाह्य मुखांय स्वाह्य
नासिकाभ्या्ड् स्वाह्यक्षीभ्या्ड् स्वाह्य कर्णाभ्या्ड् स्वाहां पार
इक्षवीऽवार्यभ्यः पक्ष्मभ्यः स्वाहांवार इक्षवंः पार्यभ्यः पक्ष्मभ्यः
स्वाहां शीर्ष्णे स्वाहां भ्रूभ्याः स्वाहां लुलाटाय स्वाहां मूर्ध्र
स्वाहां मस्तिष्कांय स्वाह्य केशेभ्यः स्वाह्य वहांय स्वाहां ग्रीवाभ्यः
स्वाहां स्कन्थेभ्यः स्वाह्य कीकंसाभ्यः स्वाहां पृष्टीभ्यः स्वाहां

पाजुस्यांयु स्वाहां पार्श्वाभ्याङ् स्वाहाँ (३७)

अरसाँभ्या स्वाहां दोषभ्या स्वाहां बाहुभ्या स्वाहा जङ्गांभ्या इ स्वाहा श्रोणींभ्या इ स्वाहोरुभ्या इ स्वाहां ष्ठीवन्या इ स्वाहा जङ्घाँभ्या स्वाहां भसदे स्वाहां शिखण्डेभ्यः स्वाहां वालधानांय स्वाहाण्डाभ्याङ् स्वाहा शेपांय स्वाहा रेतंसे स्वाहाँ प्रजाभ्यः स्वाहाँ प्रजननाय स्वाहां पद्मः स्वाहां शफेभ्यः स्वाहा लोमेभ्यः स्वाहाँ त्वचे स्वाहा लोहिंताय स्वाहां मा॰साय स्वाहा स्रावंभ्यः स्वाहास्थभ्यः स्वाहां मुज्जभ्यः स्वाहाङ्गेभ्यः स्वाहात्मने स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (३८)

पार्श्वाभ्याः स्वाहां मुक्कभ्यः स्वाहा षद्वं॥३८॥_____[१६]

अञ्चेताय स्वाहाँञ्जिसक्थाय स्वाहां शितिपदे स्वाहा शितिंककुदे स्वाहां शितिरन्ध्रांय स्वाहां शितिपृष्ठाय स्वाहां शित्य र सांय स्वाहां पुष्पकर्णाय स्वाहां शित्योष्ठांय स्वाहां शितिभवे स्वाहा शितिंभसदे स्वाहां श्वेतानूंकाशाय स्वाहाअये स्वाहां लुलामाय स्वाहासिंतज्ञवे स्वाहां कृष्णैताय स्वाहां रोहितैताय स्वाहारुणैताय स्वाहेदशाय स्वाहां कीदशाय स्वाहां तादशाय स्वाहां सद्शाय स्वाहा विसंदशाय स्वाहा सुसंदृशाय स्वाहां रूपाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (३९)

रूपाय स्वाहा द्वे चं॥३९॥——

कृष्णाय स्वाहां श्वेताय स्वाहां पिशङ्गांय स्वाहां सारङ्गांय स्वाहां श्वेताय स्वाहां वभवे स्वाहां नकुलाय स्वाहा रोहिताय स्वाहा शोणांय स्वाहां श्यावाय स्वाहां श्यामाय स्वाहां पाकलाय स्वाहां सुरूपाय स्वाहां श्रवाय स्वाहा विरूपाय स्वाहा सरूपाय स्वाहा प्रतिरूपाय स्वाहां श्रवलांय स्वाहां कम्लाय स्वाहा पृश्वयं स्वाहां पृश्विस्वथाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४०)

कृष्णाय पद्मलारिश्यत्॥ [१८] ओषंधीभ्यः स्वाहा मूलैंभ्यः स्वाहा तूलैंभ्यः स्वाहा काण्डैंभ्यः स्वाहा वल्शेंभ्यः स्वाहा पृष्पेंभ्यः स्वाहा फलेंंभ्यः स्वाहा गृहीतेभ्यः स्वाहागृहीतेभ्यः स्वाहावंपन्नेभ्यः स्वाहा शर्यानेभ्यः स्वाहा सर्वसमे स्वाहा॥ (४१)

अन्यंभिन्य्यत्विं स्वतिः ॥११॥ वनस्पतिंभ्यः स्वाह्य मूलेंभ्यः स्वाह्य मूलेंभ्यः स्वाह्य तूलेंभ्यः स्वाह्य एष्पेभ्यः स्वाह्य पार्णेभ्यः स्वाह्य पुष्पेभ्यः स्वाह्य फलेंभ्यः स्वाहां गृहीतेभ्यः स्वाहागृहीतेभ्यः स्वाहावंपन्नेभ्यः स्वाह्य श्रयांनेभ्यः स्वाहां श्रिष्टाय स्वाहातिंशिष्टाय स्वाह्य परिशिष्टाय स्वाह्य परिशिष्टाय स्वाह्य परिशिष्टाय स्वाह्य प्रिक्ताय स्वाह्य परिकाय स्वाह्य स्वाह्य स्वाह्य स्वाह्य परिकाय स्वाह्य स्वाह्

वनस्पतिंभ्यः स्कन्धोंभ्यः शिष्टायं रिक्ताय पद्गंत्वारि॰शत्॥४२॥____

प्रजर्वं ब्रह्मवादिनः किमेष वा आप्त आंदित्या उभयोः प्रजापंतिरन्वायन्निन्द्रो वै सदिङ्किन्द्रो वै शिथिलः प्रजापंतिरकामयतात्रादः सा विराडसावांदित्यौँ ऽर्वाङ्गृतमा मे ऽग्निना स्वाहाधिन्दन्धौँ ऽश्येतायं कृष्णायौषंधीभ्यो वनस्पतिंभ्यो वि॰शतिः॥२०॥

प्रजवं प्रजापंतिर्यदंछन्दोमन्तें हवे सवाहमोषंधीभ्यो द्विचंत्वारि श्यात्॥४२॥ प्रजव॰ सर्वस्मै स्वाहाँ॥

हरिः ॐ॥ ॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः समाप्तः॥ ७-३॥

Begin generated on April 28, 2025

Downloaded from